

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาแรงจูงใจและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวอินเดียต่อการท่องเที่ยวในเขตเมืองในกรุงเทพมหานคร การวิเคราะห์ข้อมูลและแปลผลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยกำหนดสัญลักษณ์ต่างๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ผลข้อมูล ดังนี้

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

H_0	แทน	สมมติฐานหลัก
H_1	แทน	สมมติฐานรอง
n	แทน	จำนวนตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำเสนอผลตามความมุ่งหมายของการวิจัย โดยแบ่งการนำเสนอ ออกเป็น 4 ตอน ตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่มาท่องเที่ยวในเขตเมืองในกรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์แรงจูงใจของนักท่องเที่ยวชาวอินเดียต่อการท่องเที่ยวในเขตเมืองในกรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวอินเดียต่อการท่องเที่ยวในเขตเมืองในกรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่มาท่องเที่ยวในเขตเมืองใน กรุงเทพมหานคร

ข้อมูลส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน จำนวนครั้งที่เดินทางมาท่องเที่ยว ลักษณะการเดินทาง ผู้ร่วมเดินทาง

ตารางที่ 4.1 จำนวน (ความถี่) และร้อยละของนักท่องเที่ยวชาวอินเดีย จำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน จำนวนครั้งที่เดินทางมาท่องเที่ยว ลักษณะการเดินทาง ผู้ร่วมเดินทาง

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	303	75.8
หญิง	97	24.2
รวม	400	100.0
2. อายุ		
24 ปีและต่ำกว่า	52	13.0
25 - 34 ปี	159	39.8
35 - 44 ปี	125	31.2
45 - 54 ปี	49	12.2
55 - 64 ปี	12	3.0
65 ปีขึ้นไป	3	0.8
รวม	400	100.0
3. สถานภาพ		
โสด	135	33.7
สมรส	261	65.3
หย่าร้าง	4	1.0
รวม	400	100.0

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
4. ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษาและต่ำกว่า	10	2.5
มัธยมศึกษา	29	7.2
ปริญญาตรี	219	54.8
ปริญญาโท	130	32.5
ปริญญาเอกหรือสูงกว่า	12	3.0
รวม	400	100.0
5. อาชีพ		
ผู้ไม่ได้ประกอบอาชีพ	59	14.8
ผู้ใช้ทักษะแรงงาน	22	5.5
อาชีพเกษตรกรรม	9	2.2
พนักงานออฟฟิศและพนักงานขาย	114	28.5
เจ้าของกิจการและผู้บริหาร	127	31.8
ผู้ประกอบอาชีพระดับสูง	69	17.2
รวม	400	100.0
6. รายได้ต่อเดือน		
น้อยกว่า 50,000 รูปี	170	42.5
50,001 - 75,000 รูปี	102	25.5
75,001 - 100,000 รูปี	36	9.0
100,001 - 125,000 รูปี	31	7.8
125,001 - 150,000 รูปี	21	5.2
มากกว่า 150,000 รูปี	40	10.0
รวม	400	100.0

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
7. จำนวนครั้งที่เดินทางมาท่องเที่ยว		
ครั้งแรก	273	68.3
ครั้งที่ 2	57	14.2
มากกว่า 2 ครั้ง	70	17.5
รวม	400	100.0
8. ลักษณะการเดินทาง		
เดินทางเอง	181	45.3
กรุ๊ปทัวร์	186	46.5
ทั้ง 2 อย่าง	33	8.2
รวม	400	100.0
9. ผู้ร่วมเดินทาง		
มาคนเดียว	11	2.7
ครอบครัว	130	32.5
เพื่อน	247	61.8
อื่นๆ (มากับกลุ่มที่ทำงาน)	12	3.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษานี้ จำนวน 400 คน ได้ผลการศึกษาดังนี้

นักท่องเที่ยวชาวอินเดียส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 75.8) กลุ่มอายุ 25 – 34 ปี (ร้อยละ 39.8) สถานภาพสมรสแล้ว (ร้อยละ 65.3) การศึกษาระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 54.8) กลุ่มอาชีพเจ้าของกิจการและผู้บริหาร (ร้อยละ 31.8) ส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน น้อยกว่า 50,000 รูปี (ร้อยละ 42.5) มาท่องเที่ยวเป็นครั้งแรก (ร้อยละ 68.3) ลักษณะการเดินทางเป็นกรุ๊ปทัวร์ (ร้อยละ 46.5) โดยเดินทางมากับเพื่อน (ร้อยละ 61.8) มีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 75.8) และเพศหญิง (ร้อยละ 24.2)

ด้านอายุ พบว่า มีอายุระหว่าง 25 – 34 ปี มากที่สุด (ร้อยละ 39.8) รองลงมาลำดับที่ 2 คือ อายุระหว่าง 35 – 44 ปี (ร้อยละ 31.2) และอันดับสุดท้าย คือ อายุ 65 ปีขึ้นไป (ร้อยละ 0.8)

ด้านสถานภาพ พบว่า ผู้ที่สมรสแล้วมีจำนวนมากที่สุด (ร้อยละ 65.3) รองลงมาลำดับที่ 2 คือ โสด (ร้อยละ 33.7) และอันดับสุดท้าย คือ หย่าร้าง (ร้อยละ 1.0)

ด้านระดับการศึกษา พบว่า ปริญญาตรี มากที่สุด (ร้อยละ 54.8) รองลงมาลำดับที่ 2 คือ ปริญญาโท (ร้อยละ 32.5) และอันดับสุดท้าย คือ ประถมศึกษาและต่ำกว่า (ร้อยละ 2.5)

ด้านอาชีพ พบว่า เจ้าของกิจการและผู้บริหาร มากที่สุด (ร้อยละ 31.8) รองลงมาลำดับที่ 2 คือ พนักงานออฟฟิศและพนักงานขาย (ร้อยละ 28.5) และอันดับสุดท้าย คือ อาชีพเกษตรกรรม (ร้อยละ 2.2)

ด้านรายได้ต่อเดือน พบว่า รายได้ต่อเดือน น้อยกว่า 50,000 รูปี มากที่สุด (ร้อยละ 42.5) รองลงมาลำดับที่ 2 คือ 50,001 - 75,000 รูปี (ร้อยละ 25.5) และอันดับสุดท้าย คือ 125,001 - 150,000 รูปี (ร้อยละ 5.2)

ด้านจำนวนครั้งที่เดินทางมาท่องเที่ยว พบว่า มากครั้งแรก มากที่สุด (ร้อยละ 68.3) รองลงมาลำดับที่ 2 คือ มากกว่า 2 ครั้ง (ร้อยละ 17.5) และอันดับสุดท้าย คือ ครั้งที่ 2 (ร้อยละ 14.2)

ด้านลักษณะการเดินทาง พบว่า มากับกรุ๊ปทัวร์ มากที่สุด (ร้อยละ 46.5) รองลงมาลำดับที่ 2 คือ เดินทางเอง (ร้อยละ 45.3) และอันดับสุดท้าย คือ ทั้ง 2 อย่าง (ร้อยละ 8.2)

ด้านผู้ร่วมเดินทาง พบว่า เดินทางมากับเพื่อน มากที่สุด (ร้อยละ 61.8) รองลงมาลำดับที่ 2 คือ มากับครอบครัว (ร้อยละ 32.5) และอันดับสุดท้าย คือ มากคนเดียว (ร้อยละ 2.7)

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์แรงจูงใจของนักท่องเที่ยวชาวอินเดียต่อการท่องเที่ยวในเขตเมืองในกรุงเทพมหานคร

ข้อมูลเกี่ยวกับความสำคัญของแรงจูงใจของนักท่องเที่ยวชาวอินเดียต่อการท่องเที่ยวในเขตเมืองในกรุงเทพมหานคร โดยแจกแจงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยมีเกณฑ์เฉลี่ยของระดับความสำคัญ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.21 – 5.00	หมายถึง	สำคัญมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.41 – 4.20	หมายถึง	สำคัญมาก
ค่าเฉลี่ย 2.61 – 3.40	หมายถึง	สำคัญปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.81 – 2.60	หมายถึง	สำคัญน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.80	หมายถึง	สำคัญน้อยที่สุด

ตารางที่ 4.2 ระดับความสำคัญของแรงจูงใจของนักท่องเที่ยวชาวอินเดียต่อการท่องเที่ยวในเขตเมืองในกรุงเทพมหานคร

แรงจูงใจ	$\bar{X}$	S.D.	ความสำคัญของแรงจูงใจ
1. ต้องการประสบการณ์ใหม่	4.21	.798	มากที่สุด
2. ต้องการเพิ่มความรู้เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวของต่างประเทศ	4.03	.885	มาก
3. ต้องการท่องเที่ยวในสถานที่ที่นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ประทับใจ	3.97	.853	มาก
4. ต้องการท่องเที่ยวในเมืองที่ครอบครัวหรือเพื่อนต้องการจะไป	3.69	1.003	มาก
5. ต้องการพบปะคนไทย	3.70	.921	มาก
6. ต้องการท่องเที่ยววัดและแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม	3.96	.920	มาก
7. ต้องการหลีกเลี่ยงความจำเจ	3.67	1.120	มาก
8. ต้องการผ่อนคลายความเครียด	3.91	1.008	มาก
9. ต้องการความตื่นเต้น	4.01	.898	มาก
10. ต้องการซื้อของ	3.74	1.025	มาก

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

แรงจูงใจ	$\bar{X}$	S.D.	ความสำคัญของแรงจูงใจ
11. ต้องการความสนุกสนานจากการแสดงและความบันเทิง	3.84	.960	มาก
12. ต้องการความคุ้มค่าของสินค้าที่มีชื่อเสียง	3.72	1.039	มาก
13. ต้องการท่องเที่ยวในสถานที่ที่มีความปลอดภัย	4.32	.754	มากที่สุด
14. ต้องการท่องเที่ยวในสถานที่ที่มีการอำนวยความสะดวกที่มีมาตรฐานสูง	4.00	.842	มาก
15. ต้องการท่องเที่ยวในเมืองที่มีความสะดวกในการคมนาคม	4.20	.769	มาก
16. ต้องการท่องเที่ยวสวนสนุก	3.48	1.092	มาก
รวม	3.90	.508	มาก

จากตารางที่ 4.2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับแรงจูงใจในการท่องเที่ยวในเขตเมืองในกรุงเทพมหานคร มีค่าเฉลี่ยรวม = 3.90 (ระดับมาก) เมื่อพิจารณาแต่ละด้านในองค์ประกอบย่อย (1 - 16) พบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับความต้องการท่องเที่ยวในสถานที่ที่มีความปลอดภัย ค่าเฉลี่ย = 4.32 (ระดับมากที่สุด) รองลงมาคือ ความต้องการประสบการณ์ใหม่ ค่าเฉลี่ย = 4.21 (ระดับมากที่สุด) และอันดับสุดท้าย คือ ต้องการท่องเที่ยวสวนสนุก ค่าเฉลี่ย = 3.48 (ระดับมาก)

ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้เห็นภาพชัดเจนยิ่งขึ้น จึงนำมาจัดกลุ่มใหม่ จำแนกตามประเภทของตัวแปร

ตัวแปรของแรงจูงใจ มี 16 ตัวแปร คือ

X_1 = ต้องการประสบการณ์ใหม่

X_2 = ต้องการเพิ่มความรู้เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวของต่างประเทศ

X_3 = ต้องการท่องเที่ยวในสถานที่ที่นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ประทับใจ

- X_4 = ต้องการท่องเที่ยวในเมืองที่ครอบครัวหรือเพื่อนต้องการจะไป
 X_5 = ต้องการพบปะคนไทย
 X_6 = ต้องการท่องเที่ยววัดและแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม
 X_7 = ต้องการหลีกเลี่ยงความจำเจ
 X_8 = ต้องการผ่อนคลายความเครียด
 X_9 = ต้องการความตื่นเต้น
 X_{10} = ต้องการซื้อของ
 X_{11} = ต้องการความสนุกสนานจากการแสดงและความบันเทิง
 X_{12} = ต้องการความคุ้มค่าของสินค้าที่มีชื่อเสียง
 X_{13} = ต้องการท่องเที่ยวในสถานที่ที่มีความปลอดภัย
 X_{14} = ต้องการท่องเที่ยวในสถานที่ที่มีการอำนวยความสะดวกที่มีมาตรฐานสูง
 X_{15} = ต้องการท่องเที่ยวในเมืองที่มีความสะดวกในการคมนาคม
 X_{16} = ต้องการท่องเที่ยวสวนสนุก

จากผลการวิเคราะห์ปัจจัยของแรงจูงใจ โดยวิธีองค์ประกอบหลักและหมุนแกนปัจจัย โดยวิธีวาริแมกซ์ สำหรับการพิจารณาว่าตัวแปรใดควรอยู่ในปัจจัยร่วมใดนั้นพิจารณาจากค่า น้ำหนักปัจจัย ถ้าค่าน้ำหนักของตัวแปรในปัจจัยร่วมใดมีค่ามาก และของปัจจัยร่วมอื่นๆ มีค่าต่ำ จะจัดตัวแปรให้อยู่ในปัจจัยที่มีค่าน้ำหนักปัจจัยสูง ซึ่งผลจากการพิจารณา พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจมี 4 ปัจจัยร่วม ดังนี้

ตารางที่ 4.3 ปัจจัยแรงจูงใจในการท่องเที่ยวในเขตเมืองในกรุงเทพมหานครของนักท่องเที่ยวชาวอินเดีย

ปัจจัยต่างๆ	Factor Loading	Initial Eigenvalues
ปัจจัย 1 : ต้องการสร้างความสัมพันธ์และความบันเทิง		30.714
ต้องการพบปะคนไทย	.683	
ต้องการท่องเที่ยวในเมืองที่ครอบครัวหรือเพื่อน ต้องการจะไป	.612	
ต้องการความสนุกสนานจากการแสดงและความ บันเทิง	.599	
ต้องการท่องเที่ยวสวนสนุก	.523	
ต้องการซื้อของ	.521	
ต้องการท่องเที่ยววัดและแหล่งท่องเที่ยวทาง วัฒนธรรม	.504	
ต้องการความคุ้มค่าของสินค้าที่มีชื่อเสียง	.460	
ปัจจัย 2 : ต้องการพักผ่อน		10.037
ต้องการผ่อนคลายความเครียด	.792	
ต้องการความตื่นเต้น	.753	
ต้องการหลีกเลี่ยงความจำเจ	.693	
ปัจจัย 3 : ต้องการความปลอดภัยและความสะดวก		8.974
ต้องการท่องเที่ยวในสถานที่ที่มีการอำนวยความสะดวก สะดวกที่มีมาตรฐานสูง	.825	
ต้องการท่องเที่ยวในเมืองที่มีความสะดวกในการ คมนาคม	.748	
ต้องการท่องเที่ยวในสถานที่ที่มีความปลอดภัย	.649	
ปัจจัย 4 : ต้องการความมีหน้ามีตา		7.290
ต้องการเพิ่มความรู้เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวของ ต่างประเทศ	.789	

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ปัจจัยต่างๆ	Factor Loading	Initial Eigenvalues
ต้องการประสบการณ์ใหม่	.721	
ต้องการท่องเที่ยวในสถานที่ที่นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ประทับใจ	.578	

จากตารางที่ 4.3 พบว่า เมื่อนำแรงจูงใจของนักท่องเที่ยวชาวอินเดียต่อการท่องเที่ยวในเขตเมืองในกรุงเทพมหานครมาวิเคราะห์หาค่าประกอบปัจจัย (Factor Analysis) นั้น ค่าความเชื่อมั่นของตัวแปร มีค่าที่ยอมรับ ซึ่งมีค่า Cronbach's Alphas เท่ากับ 0.84 และในแต่ละปัจจัยนั้น มีค่า Initial Eigenvalues ดังนี้

ปัจจัยหลักข้อที่ 1 ปัจจัยด้านต้องการสร้างความสัมพันธ์และความบันเทิง มีค่า Initial Eigenvalues เท่ากับ 30.714 ประกอบด้วยปัจจัยย่อย ได้แก่ ต้องการพบปะคนไทย ต้องการท่องเที่ยวในเมืองที่ครอบครัวหรือเพื่อนต้องการจะไป ต้องการความสนุกสนานจากการแสดงและความบันเทิง ต้องการท่องเที่ยวสวนสนุก ต้องการซื้อของ ต้องการท่องเที่ยววัดและแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ต้องการความคุ้มค่าของสินค้าที่มีชื่อเสียง

ปัจจัยหลักข้อที่ 2 ปัจจัยด้านต้องการพักผ่อน มีค่า Initial Eigenvalues เท่ากับ 10.037 ประกอบด้วยปัจจัยย่อย ได้แก่ ต้องการพักผ่อนคลายความเครียด ต้องการความตื่นเต้น ต้องการหลีกเลี่ยงความจำเจ

ปัจจัยหลักข้อที่ 3 ปัจจัยด้านต้องการความปลอดภัยและความสะดวก มีค่า Initial Eigenvalues เท่ากับ 8.974 ประกอบด้วยปัจจัยย่อย ได้แก่ ต้องการท่องเที่ยวในสถานที่ที่มีการอำนวยความสะดวกที่มีมาตรฐานสูง ต้องการท่องเที่ยวในเมืองที่มีความสะดวกในการคมนาคม ต้องการท่องเที่ยวในสถานที่ที่มีความปลอดภัย

ปัจจัยหลักข้อที่ 4 ปัจจัยด้านต้องการความมีหน้ามีตา มีค่า Initial Eigenvalues เท่ากับ 7.290 ประกอบด้วยปัจจัยย่อย ได้แก่ ต้องการเพิ่มความรู้เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวของต่างประเทศ ต้องการประสบการณ์ใหม่ ต้องการท่องเที่ยวในสถานที่ที่นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ประทับใจ รายละเอียดแสดงอยู่ในตารางที่ 4.3

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวอินเดียต่อการท่องเที่ยวในเขตเมืองในกรุงเทพมหานคร

ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวอินเดียต่อการท่องเที่ยวในเขตเมืองในกรุงเทพมหานคร โดยแจกแจงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยมีเกณฑ์เฉลี่ยของระดับความพึงพอใจ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.21 – 5.00	หมายถึง	พอใจมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.41 – 4.20	หมายถึง	พอใจมาก
ค่าเฉลี่ย 2.61 – 3.40	หมายถึง	พอใจปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.81 – 2.60	หมายถึง	พอใจน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.80	หมายถึง	พอใจน้อยที่สุด

ตารางที่ 4.4 ระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวอินเดียต่อการท่องเที่ยวในเขตเมืองในกรุงเทพมหานคร

ความพึงพอใจ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1. ประสบการณ์ใหม่ที่ได้รับ	4.25	.652	มากที่สุด
2. ความรู้ที่ได้รับจากการท่องเที่ยว	4.09	.728	มาก
3. แหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงต่างๆ	4.13	.747	มาก
4. การได้ใช้เวลาท่องเที่ยวกับครอบครัวหรือเพื่อน	4.08	.827	มาก
5. ความเป็นมิตรของคนไทย	4.22	.850	มากที่สุด
6. แหล่งท่องเที่ยวประเภทวัดและแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม	4.26	.807	มากที่สุด
7. บรรยากาศที่แปลกใหม่	3.93	.780	มาก
8. บรรยากาศที่ผ่อนคลาย	4.28	.722	มากที่สุด
9. ประสบการณ์ที่น่าตื่นเต้น	4.23	.754	มากที่สุด
10. การซื้อสินค้า	4.12	.848	มาก

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ความพึงพอใจ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
11. การแสดงและความบันเทิง	4.11	.832	มาก
12. การได้ซื้อสินค้าที่ควรค่า	3.95	.921	มาก
13. ความปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยว	4.38	.780	มากที่สุด
14. ที่พักที่ได้มาตรฐาน	4.33	.788	มากที่สุด
15. ความสะดวกในการคมนาคม	4.31	.840	มากที่สุด
16. การท่องเที่ยวสวนสนุก	3.71	1.000	มาก
รวม	4.15	.459	มาก

จากตารางที่ 4.4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในการท่องเที่ยวในเขตเมืองในกรุงเทพมหานคร มีค่าเฉลี่ยรวม = 4.15 (ระดับมาก) เมื่อพิจารณาแต่ละด้านในองค์ประกอบย่อย (1 – 16) พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในความปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยวมากที่สุด ค่าเฉลี่ย = 4.38 (ระดับมากที่สุด) รองลงมาคือ ที่พักที่ได้มาตรฐาน ค่าเฉลี่ย = 4.33 (ระดับมากที่สุด) และอันดับสุดท้าย คือ การท่องเที่ยวสวนสนุก ค่าเฉลี่ย = 3.71 (ระดับมาก)

ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้เห็นภาพชัดเจนยิ่งขึ้น จึงนำมาจัดกลุ่มใหม่ จำแนกตามประเภทของตัวแปร

ตัวแปรของความพึงพอใจ มี 16 ตัวแปร คือ

- X_1 = ประสบการณ์ใหม่ที่ได้รับ
- X_2 = ความรู้ที่ได้รับจากการท่องเที่ยว
- X_3 = แหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงต่างๆ
- X_4 = การได้ใช้เวลาท่องเที่ยวกับครอบครัวหรือเพื่อน
- X_5 = ความเป็นมิตรของคนไทย
- X_6 = แหล่งท่องเที่ยวประเภทวัดและแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม
- X_7 = บรรยากาศที่แปลกใหม่
- X_8 = บรรยากาศที่ผ่อนคลาย
- X_9 = ประสบการณ์ที่น่าตื่นเต้น
- X_{10} = การซื้อสินค้า
- X_{11} = การแสดงและความบันเทิง

- X_{12} = การได้ซื้อสินค้าที่ควรค่า
 X_{13} = ความปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยว
 X_{14} = ที่พักที่ได้มาตรฐาน
 X_{15} = ความสะดวกในการคมนาคม
 X_{16} = การท่องเที่ยวสวนสนุก

จากผลการวิเคราะห์ปัจจัยของความพึงพอใจ โดยวิธีองค์ประกอบหลักและหมุนแกน
 ปัจจัยโดยวิธีวาริแมกซ์ สำหรับการพิจารณาว่าตัวแปรใดควรอยู่ในปัจจัยร่วมใดนั้นพิจารณาจากค่า
 น้ำหนักปัจจัย ถ้าค่าน้ำหนักของตัวแปรในปัจจัยร่วมใดมีค่ามาก และของปัจจัยร่วมอื่นๆ มีค่าต่ำ จะ
 จัดตัวแปรให้อยู่ในปัจจัยที่มีค่าน้ำหนักปัจจัยสูง ซึ่งผลจากการพิจารณา พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ
 การตัดสินใจมี 4 ปัจจัยร่วม ดังนี้

ตารางที่ 4.5 ปัจจัยความพึงพอใจในการท่องเที่ยวในเขตเมืองในกรุงเทพมหานครของนักท่องเที่ยวชาวอินเดีย

ปัจจัยต่างๆ	Factor Loading	Initial Eigenvalues
ปัจจัย 1 : ความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับ		32.691
ประสบการณ์ใหม่ที่ได้รับ	.727	
ความรู้ที่ได้รับจากการท่องเที่ยว	.701	
แหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงต่างๆ	.680	
แหล่งท่องเที่ยวประเภทวัดและแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม	.538	
ความเป็นมิตรของคนไทย	.488	
การได้ใช้เวลาท่องเที่ยวกับครอบครัวหรือเพื่อน	.442	
ปัจจัย 2 : ความปลอดภัยและความสะดวก		9.453
ความปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยว	.765	
ความสะดวกในการคมนาคม	.707	
ที่พักที่ได้มาตรฐาน	.689	
ปัจจัย 3 : กิจกรรมการท่องเที่ยวและบันเทิง		8.117
การซื้อสินค้า	.759	
การแสดงและความบันเทิง	.716	
การได้ซื้อสินค้าที่ควรค่า	.660	
การท่องเที่ยวสวนสนุก	.494	
ปัจจัย 4 : บรรยากาศการท่องเที่ยว		6.589
บรรยากาศที่ผ่อนคลาย	.854	
ประสบการณ์ที่น่าตื่นเต้น	.848	
บรรยากาศที่แปลกใหม่	.399	

จากตารางที่ 4.5 พบว่า เมื่อนำความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวอินเดียต่อการท่องเที่ยวในเขตเมืองในกรุงเทพมหานครมาวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) นั้น ค่าความ

เชื่อมั่นของตัวแปร มีค่าที่ยอมรับ ซึ่งมีค่า Cronbach's Alphas เท่ากับ 0.86 และในแต่ละองค์ประกอบนั้น มีค่า Initial Eigenvalues ดังนี้

ปัจจัยหลักข้อที่ 1 ปัจจัยด้านความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับ มีค่า Initial Eigenvalues เท่ากับ 32.691 ประกอบด้วยปัจจัยย่อย ได้แก่ ประสบการณ์ใหม่ที่ได้รับ ความรู้ที่ได้รับจากการท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงต่างๆ แหล่งท่องเที่ยวประเภทวัดและแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ความเป็นมิตรของคนไทย การได้ใช้เวลาท่องเที่ยวกับครอบครัวหรือเพื่อน

ปัจจัยหลักข้อที่ 2 ปัจจัยด้านความปลอดภัยและความสะดวก มีค่า Initial Eigenvalues เท่ากับ 9.453 ประกอบด้วยปัจจัยย่อย ได้แก่ ความปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยว ความสะดวกในการคมนาคม ที่พักที่ได้มาตรฐาน

ปัจจัยหลักข้อที่ 3 ปัจจัยด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวและบันเทิง มีค่า Initial Eigenvalues เท่ากับ 8.117 ประกอบด้วยปัจจัยย่อย ได้แก่ การซื้อสินค้า การแสดงและความบันเทิง การได้ซื้อสินค้าที่ควรค่า การท่องเที่ยวสนุกสนาน

ปัจจัยหลักข้อที่ 4 ปัจจัยด้านบรรยากาศการท่องเที่ยว มีค่า Initial Eigenvalues เท่ากับ 6.589 ประกอบด้วยปัจจัยย่อย ได้แก่ บรรยากาศที่ผ่อนคลาย ประสบการณ์ที่น่าตื่นเต้น บรรยากาศที่แปลกใหม่ รายละเอียดแสดงอยู่ในตารางที่ 4.5

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 นักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่มีอายุต่างกัน มีแรงจูงใจต่อการท่องเที่ยวในเขตเมืองในกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 นักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่มีอายุต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวในเขตเมืองในกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

ผู้วิจัยทำการทดสอบสมมติฐานด้วยการนำข้อมูลด้านอายุมา recode ใหม่เป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

รวมกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวอินเดีย ที่มี อายุ 24 ปีและต่ำกว่า กับ กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวอินเดีย ที่มี อายุ 25 - 34 ปี จัดเป็น กลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีอายุน้อย

กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวอินเดีย ที่มี อายุ 35 - 44 ปี จัดเป็น กลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีอายุเข้าวัยกลางคน

รวมกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวอินเดีย ที่มี อายุ 45 - 54 ปี กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวอินเดีย ที่มี อายุ 55 - 64 ปี และกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวอินเดีย ที่มี อายุ 65 ปีขึ้นไป จัดเป็น กลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีอายุมาก

ตารางที่ 4.6 จำนวน (ความถี่) และร้อยละของนักท่องเที่ยวชาวอินเดีย จำแนกตาม อายุที่มีการจัดกลุ่มใหม่

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อายุน้อย (อายุต่ำกว่า 35 ปี)	211	52.8
อายุเข้าวัยกลางคน (อายุ 35 - 44 ปี)	125	31.2
อายุมาก (อายุ 45 ปีขึ้นไป)	64	16.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านอายุที่มีการจัดกลุ่มใหม่ของนักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ จำนวน 400 คน พบว่า มีอายุน้อย (อายุต่ำกว่า 35 ปี) จำนวนมากที่สุด คือ 211 คน (ร้อยละ 52.8) รองลงมาคือ อายุเข้าวัยกลางคน (อายุ 35 - 44 ปี)

จำนวน 125 คน (ร้อยละ 31.2) และอันดับสุดท้าย คือ อายุมาก (อายุ 45 ปีขึ้นไป) จำนวน 64 คน (ร้อยละ 16.0)

จากนั้นนำข้อมูลมาทดสอบสมมติฐาน ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 นักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่มีอายุต่างกัน มีแรงจูงใจต่อการท่องเที่ยวในเขตเมืองในกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

H_0 : กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกัน มีแรงจูงใจต่อการท่องเที่ยวในเขตเมืองในกรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน

H_1 : กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกัน มีแรงจูงใจต่อการท่องเที่ยวในเขตเมืองในกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ใช้การทดสอบสมมติฐานด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way Anova) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติมีค่าน้อยกว่า .05

ตารางที่ 4.7 เปรียบเทียบระดับความสำคัญของแรงจูงใจของนักท่องเที่ยวชาวอินเดียต่อการท่องเที่ยวในเขตเมืองในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามอายุ

แรงจูงใจ	อายุน้อย $\bar{X}$	อายุเข้าวัย กลางคน $\bar{X}$	อายุมาก $\bar{X}$	รวม $\bar{X}$	Sig.
ต้องการประสบการณ์ใหม่	4.33	4.05	4.12	4.21	.004
ต้องการเพิ่มความรู้เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวของต่างประเทศ	4.14	3.83	4.03	4.03	.008
ต้องการท่องเที่ยวในสถานที่ที่นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ประทับใจ	4.04	3.80	4.06	3.97	.029
ต้องการท่องเที่ยวในเมืองที่ครอบครัวหรือเพื่อนต้องการจะไป	3.69	3.64	3.80	3.69	.597
ต้องการพบปะคนไทย	3.66	3.71	3.77	3.70	.718
ต้องการท่องเที่ยววัดและแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม	4.05	3.86	3.91	3.96	.157
ต้องการหลีกเลี่ยงความจำเจ	3.69	3.61	3.73	3.67	.726
ต้องการผ่อนคลายความเครียด	3.99	3.84	3.77	3.91	.196
ต้องการความตื่นเต้น	4.18	3.86	3.77	4.01	.000
ต้องการซื้อของ	3.86	3.63	3.55	3.74	.040
ต้องการความสนุกสนานจากการแสดงและความบันเทิง	3.91	3.82	3.62	3.84	.104

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

แรงจูงใจ	อายุน้อย $\bar{X}$	อายุเข้าวัย กลางคน $\bar{X}$	อายุมาก $\bar{X}$	รวม $\bar{X}$	Sig.
ต้องการความคุ้มค่าของ สินค้าที่มีชื่อเสียง	3.81	3.65	3.55	3.72	.137
ต้องการท่องเที่ยวใน สถานที่ที่มีความ ปลอดภัย	4.36	4.28	4.23	4.32	.383
ต้องการท่องเที่ยวใน สถานที่ที่มีการอำนวยความสะดวกที่มี มาตรฐานสูง	3.89	4.12	4.12	4.00	.020
ต้องการท่องเที่ยวในเมือง ที่มีความสะดวกในการ คมนาคม	4.19	4.18	4.27	4.20	.742
ต้องการท่องเที่ยวสวน สนุก	3.45	3.58	3.39	3.48	.413

จากตารางที่ 4.7 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความสำคัญของแรงจูงใจของกลุ่มตัวอย่างต่อการท่องเที่ยวในเขตเมืองในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามอายุ โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way Anova) เมื่อพิจารณาแรงจูงใจพบว่า ต้องการประสบการณ์ใหม่ มีค่า Sig. เท่ากับ .004, ต้องการเพิ่มความรู้เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวของต่างประเทศ มีค่า Sig. เท่ากับ .008 ต้องการท่องเที่ยวในสถานที่ที่นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ประทับใจ มีค่า Sig. เท่ากับ .029 ต้องการความตื่นเต้น มีค่า Sig. เท่ากับ .000 ต้องการซื้อของ มีค่า Sig. เท่ากับ .040 ต้องการท่องเที่ยวในสถานที่ที่มีการอำนวยความสะดวกที่มีมาตรฐานสูง มีค่า Sig. เท่ากับ .020 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่านักท่องเที่ยวที่มีอายุแตกต่างกันมีแรงจูงใจแตกต่างกัน ดังนี้

นักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่มีอายุน้อย มีแรงจูงใจด้านประสบการณ์ใหม่มากที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย 4.33 มากกว่า นักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่มีอายุมาก ที่ค่าเฉลี่ย 4.12 และนักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่มีอายุเข้าวัยกลางคน ที่ค่าเฉลี่ย 4.05

นักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่มีอายุน้อย มีแรงจูงใจด้านการเพิ่มความรู้เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวของต่างประเทศในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.14 มากกว่า นักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่มีอายุมาก ที่ค่าเฉลี่ย 4.03 และนักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่มีอายุเข้าวัยกลางคน ที่ค่าเฉลี่ย 3.83

นักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่มีอายุมาก มีแรงจูงใจด้านการท่องเที่ยวในสถานที่ที่นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ประทับใจมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.06 มากกว่า นักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่มีอายุน้อย ที่ค่าเฉลี่ย 4.04 และนักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่มีอายุเข้าวัยกลางคน ที่ค่าเฉลี่ย 3.80

นักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่มีอายุน้อย มีแรงจูงใจด้านต้องการความตื่นเต้นมากที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย 4.18 มากกว่า นักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่มีอายุเข้าวัยกลางคน ที่ค่าเฉลี่ย 3.86 และนักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่มีอายุมาก ที่ค่าเฉลี่ย 3.77

นักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่มีอายุน้อย มีแรงจูงใจด้านการซื้อของมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 3.86 มากกว่า นักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่มีอายุเข้าวัยกลางคน ที่ค่าเฉลี่ย 3.63 และนักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่มีอายุมาก ที่ค่าเฉลี่ย 3.55

นักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่มีอายุเข้าวัยกลางคน และมีอายุมากมีแรงจูงใจด้านการท่องเที่ยวในสถานที่ที่มีการอำนวยความสะดวกที่มีมาตรฐานสูงมากที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย 4.12 มากกว่า นักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่มีอายุน้อย ที่ค่าเฉลี่ย 3.89

สมมติฐานที่ 2 นักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่มีอายุต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวในเขตเมืองในกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

H_0 : กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวในเขตเมืองในกรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน

H_1 : กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวในเขตเมืองในกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ใช้การทดสอบสมมติฐานด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way Anova) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติมีค่าน้อยกว่า .05

ตารางที่ 4.8 เปรียบเทียบระดับความสำคัญของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวอินเดียต่อการท่องเที่ยวในเขตเมืองในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามอายุ

ความพึงพอใจ	อายุน้อย $\bar{X}$	อายุเข้าวัย กลางคน $\bar{X}$	อายุมาก $\bar{X}$	รวม $\bar{X}$	Sig.
ประสบการณ์ใหม่ที่ได้รับ	4.25	4.18	4.42	4.25	.048
ความรู้ที่ได้รับจากการท่องเที่ยว	4.11	4.05	4.12	4.09	.705
แหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงต่างๆ	4.14	4.10	4.19	4.14	.714
การได้ใช้เวลาท่องเที่ยวกับครอบครัวหรือเพื่อน	4.04	4.06	4.28	4.08	.113
ความเป็นมิตรของคนไทย	4.18	4.25	4.27	4.22	.713
แหล่งท่องเที่ยวประเภทวัดและแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม	4.22	4.34	4.27	4.26	.463
บรรยากาศที่แปลกใหม่	3.94	3.84	4.05	3.93	.207
บรรยากาศที่ผ่อนคลาย	4.27	4.23	4.39	4.28	.347
ประสบการณ์ที่น่าตื่นเต้น	4.30	4.14	4.19	4.23	.143
การซื้อสินค้า	4.09	4.22	4.03	4.12	.289
การแสดงและความบันเทิง	4.10	4.10	4.12	4.11	.983
การได้ซื้อสินค้าที่ควรค่า	3.91	4.01	3.97	3.95	.661
ความปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยว	4.27	4.47	4.56	4.38	.010

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

ความพึงพอใจ	อายุน้อย $\bar{X}$	อายุเข้าวัย กลางคน $\bar{X}$	อายุมาก $\bar{X}$	รวม $\bar{X}$	Sig.
ที่พักที่ได้มาตรฐาน	4.20	4.44	4.50	4.32	.004
ความสะดวกในการ คมนาคม	4.16	4.43	4.56	4.31	.000
การท่องเที่ยวสวนสนุก	3.58	3.90	3.75	3.71	.014

จากตารางที่ 4.8 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความสำคัญของความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างต่อการท่องเที่ยวในเขตเมืองในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามอายุ โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way Anova) เมื่อพิจารณาความพึงพอใจ พบว่าประสบการณ์ใหม่ที่ได้รับ มีค่า Sig. เท่ากับ .048 ความปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยว มีค่า Sig. เท่ากับ .010 ที่พักที่ได้มาตรฐาน มีค่า Sig. เท่ากับ .004 ความสะดวกในการคมนาคม มีค่า Sig. เท่ากับ .000 การท่องเที่ยวสวนสนุก มีค่า Sig. เท่ากับ .014 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีอายุแตกต่างกันมีความพึงพอใจแตกต่างกัน ดังนี้

นักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่มีอายุมาก มีความพึงพอใจต่อประสบการณ์ใหม่ที่ได้รับมากที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย 4.42 มากกว่า นักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่มีอายุน้อย ที่ค่าเฉลี่ย 4.25 และนักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่มีอายุเข้าวัยกลางคน ที่ค่าเฉลี่ย 4.18

นักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่มีอายุมาก มีความพึงพอใจต่อความปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยวมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.56 มากกว่า นักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่มีอายุเข้าวัยกลางคน ที่ค่าเฉลี่ย 4.47 และนักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่มีอายุน้อย ที่ค่าเฉลี่ย 4.27

นักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่มีอายุมาก มีความพึงพอใจต่อที่พักที่ได้มาตรฐานมากที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย 4.50 มากกว่า นักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่มีอายุเข้าวัยกลางคน ที่ค่าเฉลี่ย 4.44 และนักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่มีอายุน้อย ที่ค่าเฉลี่ย 4.20

นักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่มีอายุมาก มีความพึงพอใจต่อความสะดวกในการคมนาคมมากที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย 4.56 มากกว่า นักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่มีอายุเข้าวัยกลางคน ที่ค่าเฉลี่ย 4.43 และนักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่มีอายุน้อย ที่ค่าเฉลี่ย 4.16

นักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่มีอายุวัยกลางคน มีความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวสวนสนุกมากที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย 3.90 มากกว่า นักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่มีอายุมาก ที่ค่าเฉลี่ย 3.75 และ นักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่มีอายุน้อย ที่ค่าเฉลี่ย 3.58

จากนั้นผู้วิจัยนำข้อมูลแรงจูงใจและความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวในเขตเมืองในกรุงเทพมหานครของนักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่มีอายุแตกต่างกันตามอายุที่มีการจัดกลุ่มใหม่มาวิเคราะห์ห่อ้งค์ประกอบ (Factor Analysis) จากผลการวิเคราะห์ปัจจัยของแรงจูงใจ โดยวิธีองค์ประกอบหลักและหมุนแกนปัจจัยโดยวิธีวาริแมกซ์ สำหรับการพิจารณาว่าตัวแปรใดควรอยู่ในปัจจัยร่วมใดนั้นพิจารณาจากค่าน้ำหนักปัจจัย ถ้าค่าน้ำหนักของตัวแปรในปัจจัยร่วมใดมีค่ามาก และของปัจจัยร่วมอื่นๆ มีค่าต่ำ จะจัดตัวแปรให้อยู่ในปัจจัยที่มีค่าน้ำหนักปัจจัยสูง ซึ่งผลจากการพิจารณา มีดังนี้

ตารางที่ 4.9 ปัจจัยแรงจูงใจในการท่องเที่ยวในเขตเมืองในกรุงเทพมหานครของนักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่มีอายุน้อย

ปัจจัยต่างๆ	Factor Loading	Initial Eigenvalues
ปัจจัย 1 : ต้องการพักผ่อน		27.117
ต้องการพักผ่อนคลายความเครียด	.733	
ต้องการความตื่นเต้น	.733	
ต้องการความสนุกสนานจากการแสดงและความบันเทิง	.633	
ต้องการหลีกเลี่ยงความจำเจ	.630	
ต้องการซื้อของ	.583	
ต้องการความคุ้มค่าของสินค้าที่มีชื่อเสียง	.358	
ปัจจัย 2 : ต้องการความปลอดภัยและความสะดวก		10.728
ต้องการท่องเที่ยวในสถานที่ที่มีการอำนวยความสะดวกที่มีมาตรฐานสูง	.387	
ต้องการท่องเที่ยวในเมืองที่มีความสะดวกในการคมนาคม	.721	
ต้องการท่องเที่ยวในสถานที่ที่มีความปลอดภัย	.624	
ต้องการท่องเที่ยวสวนสนุก	.549	
ปัจจัย 3 : ต้องการสร้างความสัมพันธ์และความบันเทิง		8.508
ต้องการพบปะคนไทย	.785	
ต้องการท่องเที่ยวในเมืองที่ครอบครัวหรือเพื่อนต้องการจะไป	.509	
ต้องการท่องเที่ยววัดและแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม	.507	

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ปัจจัยต่างๆ	Factor Loading	Initial Eigenvalues
ปัจจัย 4 : ต้องการความมีหน้ามีตา		7.302
ต้องการเพิ่มความรู้เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวของต่างประเทศ	.710	
ต้องการประสบการณ์ใหม่	.704	
ต้องการท่องเที่ยวในสถานที่ที่นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ประทับใจ	.582	

จากตารางที่ 4.9 พบว่า เมื่อนำแรงงูใจของนักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่มีอายุน้อยต่อการท่องเที่ยวในเขตเมืองในกรุงเทพมหานครมาวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) ในแต่ละองค์ประกอบนั้น มีค่า Initial Eigenvalues ดังนี้ ปัจจัยหลักข้อที่ 1 (ต้องการพักผ่อน) มีค่าเท่ากับ 27.117 ปัจจัยหลักข้อที่ 2 (ต้องการความปลอดภัยและความสะดวก) มีค่าเท่ากับ 10.728 ปัจจัยหลักข้อที่ 3 (ต้องการสร้างความสัมพันธ์และความบันเทิง) มีค่าเท่ากับ 8.508 ปัจจัยหลักข้อที่ 4 (ต้องการความมีหน้ามีตา) มีค่าเท่ากับ 7.302 และผลการวิเคราะห์มีค่าสัมประสิทธิ์ (Factor Loading) ดังตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.10 ปัจจัยแรงจูงใจในการท่องเที่ยวในเขตเมืองในกรุงเทพมหานครของนักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่มีอายุเข้าวัยกลางคน

ปัจจัยต่างๆ	Factor Loading	Initial Eigenvalues
ปัจจัย 1 : ต้องการพักผ่อน		36.923
ต้องการพักผ่อนคลายความเครียด	.852	
ต้องการความตื่นเต้น	.761	
ต้องการหลีกเลี่ยงความจำเจ	.716	
ต้องการประสบการณ์ใหม่	.677	
ปัจจัย 2 : ต้องการความมีหน้ามีตา		12.023
ต้องการท่องเที่ยวในเมืองที่ครอบครัวหรือเพื่อน ต้องการจะไป	.786	
ต้องการท่องเที่ยวในสถานที่ที่นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ ประทับใจ	.726	
ต้องการท่องเที่ยววัดและแหล่งท่องเที่ยวทาง วัฒนธรรม	.671	
ต้องการพบปะคนไทย	.613	
ปัจจัย 3 : ต้องการสร้างความสัมพันธ์และความ บันเทิง		9.294
ต้องการซื้อของ	.773	
ต้องการความสนุกสนานจากการแสดงและความ บันเทิง	.768	
ต้องการความคุ้มค่าของสินค้าที่มีชื่อเสียง	.642	
ต้องการท่องเที่ยวสวนสนุก	.470	
ปัจจัย 4 : ต้องการความปลอดภัยและความสะดวก		8.008
ต้องการท่องเที่ยวในสถานที่ที่มีการอำนวยความสะดวก สะดวกที่มีมาตรฐานสูง	.835	
ต้องการท่องเที่ยวในสถานที่ที่มีความปลอดภัย	.739	

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ปัจจัยต่างๆ	Factor Loading	Initial Eigenvalues
ต้องการท่องเที่ยวในเมืองที่มีความสะดวกในการคมนาคม	.674	
ต้องการเพิ่มความรู้เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวของต่างประเทศ	.489	

จากตารางที่ 4.10 พบว่า เมื่อนำแรงงูใจของนักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่มีอายุเข้าวัยกลางคนต่อการท่องเที่ยวในเขตเมืองในกรุงเทพมหานครมาวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) ในแต่ละองค์ประกอบนั้น มีค่า Initial Eigenvalues ดังนี้ ปัจจัยหลักข้อที่ 1 (ต้องการพักผ่อน) มีค่าเท่ากับ 36.923 ปัจจัยหลักข้อที่ 2 (ต้องการความมีหน้ามีตา) มีค่าเท่ากับ 12.023 ปัจจัยหลักข้อที่ 3 (ต้องการสร้างความสัมพันธ์และความบันเทิง) มีค่าเท่ากับ 9.294 ปัจจัยหลักข้อที่ 4 (ต้องการความปลอดภัยและความสะดวก) มีค่าเท่ากับ 8.008 และผลการวิเคราะห์มีค่าสัมประสิทธิ์ (Factor Loading) ดังตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.11 ปัจจัยแรงจูงใจในการท่องเที่ยวในเขตเมืองในกรุงเทพมหานครของนักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่มีอายุมาก

ปัจจัยต่างๆ	Factor Loading	Initial Eigenvalues
ปัจจัย 1 : ต้องการสร้างความสัมพันธ์และความบันเทิง		34.927
ต้องการซื้อของ	.752	
ต้องการพบปะคนไทย	.730	
ต้องการความสนุกสนานจากการแสดงและความบันเทิง	.586	
ต้องการท่องเที่ยวในสถานที่ที่นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ประทับใจ	.582	
ต้องการความคุ้มค่าของสินค้าที่มีชื่อเสียง	.495	
ต้องการท่องเที่ยวสวนสนุก	.432	
ปัจจัย 2 : ต้องการพัฒนาตนเอง		12.441
ต้องการประสบการณ์ใหม่	.906	
ต้องการเพิ่มความรู้เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวของต่างประเทศ	.868	
ปัจจัย 3 : ต้องการพักผ่อน		9.291
ต้องการผ่อนคลายความเครียด	.927	
ต้องการหลีกเลี่ยงความจำเจ	.760	
ต้องการความตื่นเต้น	.679	
ปัจจัย 4 : ต้องการความปลอดภัยและความสะดวก		6.830
ต้องการท่องเที่ยวในสถานที่ที่มีการอำนวยความสะดวกที่มีมาตรฐานสูง	.811	
ต้องการท่องเที่ยวในเมืองที่มีความสะดวกในการคมนาคม	.714	
ต้องการท่องเที่ยวในสถานที่ที่มีความปลอดภัย	.703	

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

ปัจจัยต่างๆ	Factor Loading	Initial Eigenvalues
ปัจจัย 5 : ต้องการความมีหน้ามีตา		6.546
ต้องการท่องเที่ยววัดและแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม	.765	
ต้องการท่องเที่ยวในเมืองที่ครอบครัวหรือเพื่อน ต้องการจะไป	.764	

จากตารางที่ 4.11 พบว่า เมื่อนำแรงงูใจของนักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่มีอายุมากต่อการท่องเที่ยวในเขตเมืองในกรุงเทพมหานครมาวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) ในแต่ละองค์ประกอบนั้น มีค่า Initial Eigenvalues ดังนี้ ปัจจัยหลักข้อที่ 1 (ต้องการสร้างความสัมพันธ์และความบันเทิง) มีค่าเท่ากับ 34.927 ปัจจัยหลักข้อที่ 2 (ต้องการพัฒนาตนเอง) มีค่าเท่ากับ 12.441 ปัจจัยหลักข้อที่ 3 (ต้องการพักผ่อน) มีค่าเท่ากับ 9.291 ปัจจัยหลักข้อที่ 4 (ต้องการความปลอดภัยและความสะดวก) มีค่าเท่ากับ 6.830 ปัจจัยหลักข้อที่ 5 (ต้องการความมีหน้ามีตา) มีค่าเท่ากับ 6.546 และผลการวิเคราะห์มีค่าสัมประสิทธิ์ (Factor Loading) ดังตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.12 ปัจจัยความพึงพอใจในการท่องเที่ยวในเขตเมืองในกรุงเทพมหานครของนักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่มีอายุน้อย

ปัจจัยต่างๆ	Factor Loading	Initial Eigenvalues
ปัจจัย 1 : กิจกรรมการท่องเที่ยวและบันเทิง		30.850
การแสดงและความบันเทิง	.743	
การซื้อสินค้า	.699	
แหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงต่างๆ	.645	
การได้ซื้อสินค้าที่ควรค่า	.587	
บรรยากาศที่แปลกใหม่	.477	
การท่องเที่ยวสวนสนุก	.436	
ปัจจัย 2 : ความปลอดภัยและความสะดวก		8.891
ความปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยว	.748	
ความสะดวกในการคมนาคม	.693	
ที่พักที่ได้มาตรฐาน	.632	
การได้ใช้เวลาท่องเที่ยวกับครอบครัวหรือเพื่อน	.304	
ปัจจัย 3 : ความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับ		7.934
ความรู้ที่ได้รับจากการท่องเที่ยว	.704	
ประสบการณ์ใหม่ที่ได้รับ	.691	
แหล่งท่องเที่ยวประเภทวัดและแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม	.607	
ความเป็นมิตรของคนไทย	.548	
ปัจจัย 4 : บรรยากาศการท่องเที่ยว		6.976
ประสบการณ์ที่น่าตื่นเต้น	.855	
บรรยากาศที่ผ่อนคลาย	.800	

จากตารางที่ 4.12 พบว่า เมื่อนำความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่มีอายุน้อยต่อการท่องเที่ยวในเขตเมืองในกรุงเทพมหานครมาวิเคราะห์ห้องศ์ประกอบ (Factor Analysis) ในแต่

ละองค์ประกอบนั้น มีค่า Initial Eigenvalues ดังนี้ ปัจจัยหลักข้อที่ 1 (กิจกรรมการท่องเที่ยวและบันเทิง) มีค่าเท่ากับ 30.850 ปัจจัยหลักข้อที่ 2 (ความปลอดภัยและความสะดวก) มีค่าเท่ากับ 8.891 ปัจจัยหลักข้อที่ 3 (ความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับ) มีค่าเท่ากับ 7.934 ปัจจัยหลักข้อที่ 4 (บรรยากาศการท่องเที่ยว) มีค่าเท่ากับ 6.976 และผลการวิเคราะห์มีค่าสัมประสิทธิ์ (Factor Loading) ดังตารางที่ 4.12

ตารางที่ 4.13 ปัจจัยความพึงพอใจในการท่องเที่ยวในเขตเมืองในกรุงเทพมหานครของนักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่มีอายุเข้าวัยกลางคน

ปัจจัยต่างๆ	Factor Loading	Initial Eigenvalues
ปัจจัย 1 : ความปลอดภัยและความสะดวก		38.330
ที่พักที่ได้มาตรฐาน	.767	
ความปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยว	.757	
การได้ซื้อสินค้าที่ควรค่า	.739	
การแสดงและความบันเทิง	.737	
ความสะดวกในการคมนาคม	.659	
การท่องเที่ยวสวนสนุก	.644	
การซื้อสินค้า	.613	
ปัจจัย 2 : ความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับ		11.034
ประสบการณ์ใหม่ที่ได้รับ	.810	
ความรู้ที่ได้รับจากการท่องเที่ยว	.791	
แหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงต่างๆ	.680	
ปัจจัย 3 : กิจกรรมการท่องเที่ยวและบันเทิง		7.933
แหล่งท่องเที่ยวประเภทวัดและแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม	.687	
การได้ใช้เวลาท่องเที่ยวกับครอบครัวหรือเพื่อน	.667	
บรรยากาศที่แปลกใหม่	.580	
ความเป็นมิตรของคนไทย	.481	

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

ปัจจัยต่างๆ	Factor Loading	Initial Eigenvalues
ปัจจัย 4 : บรรยากาศการท่องเที่ยว		6.714
บรรยากาศที่ผ่อนคลาย	.897	
ประสบการณ์ที่น่าตื่นเต้น	.850	

จากตารางที่ 4.13 พบว่า เมื่อนำความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่มีอายุเข้าวัยกลางคนต่อการท่องเที่ยวในเขตเมืองในกรุงเทพมหานครมาวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) ในแต่ละองค์ประกอบนั้น มีค่า Initial Eigenvalues ดังนี้ ปัจจัยหลักข้อที่ 1 (ความปลอดภัยและความสะดวก) มีค่าเท่ากับ 38.330 ปัจจัยหลักข้อที่ 2 (ความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับ) มีค่าเท่ากับ 11.034 ปัจจัยหลักข้อที่ 3 (กิจกรรมการท่องเที่ยวและบันเทิง) มีค่าเท่ากับ 7.933 ปัจจัยหลักข้อที่ 4 (บรรยากาศการท่องเที่ยว) มีค่าเท่ากับ 6.714 และผลการวิเคราะห์มีค่าสัมประสิทธิ์ (Factor Loading) ดังตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.14 ปัจจัยความพึงพอใจในการท่องเที่ยวในเขตเมืองในกรุงเทพมหานครของนักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่มีอายุมาก

ปัจจัยต่างๆ	Factor Loading	Initial Eigenvalues
ปัจจัย 1 : ความปลอดภัยและความสะดวก		31.606
ความสะดวกในการคมนาคม	.886	
ที่พักที่ได้มาตรฐาน	.824	
ความปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยว	.784	
ปัจจัย 2 : ความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับ		12.791
ประสบการณ์ใหม่ที่ได้รับ	.872	
แหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงต่างๆ	.827	
ความรู้ที่ได้รับจากการท่องเที่ยว	.645	
การได้ใช้เวลาท่องเที่ยวกับครอบครัวหรือเพื่อน	.632	
ปัจจัย 3 : กิจกรรมการท่องเที่ยวและบันเทิง		9.453
การซื้อสินค้า	.848	
การแสดงและความบันเทิง	.648	
การได้ซื้อสินค้าที่ควรค่า	.641	
การท่องเที่ยวสวนสนุก	.632	
ปัจจัย 4 : บรรยากาศการท่องเที่ยว		8.542
บรรยากาศที่ผ่อนคลาย	.873	
ประสบการณ์ที่น่าตื่นเต้น	.725	
บรรยากาศที่แปลกใหม่	.645	
ปัจจัย 5 : แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม		7.138
แหล่งท่องเที่ยวประเภทวัดและแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม	.666	
ความเป็นมิตรของคนไทย	.619	

จากตารางที่ 4.14 พบว่า เมื่อนำความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่มีอายุมากต่อการท่องเที่ยวในเขตเมืองในกรุงเทพมหานครวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) ในแต่ละองค์ประกอบนั้น มีค่า Initial Eigenvalues ดังนี้ ปัจจัยหลักข้อที่ 1 (ความปลอดภัยและความสะดวก) มีค่าเท่ากับ 31.606 ปัจจัยหลักข้อที่ 2 (ความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับ) มีค่าเท่ากับ 12.791 ปัจจัยหลักข้อที่ 3 (กิจกรรมการท่องเที่ยวและบันเทิง) มีค่าเท่ากับ 9.453 ปัจจัยหลักข้อที่ 4 (บรรยากาศการท่องเที่ยว) มีค่าเท่ากับ 8.542 ปัจจัยหลักข้อที่ 5 (แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม) มีค่าเท่ากับ 7.138 และผลการวิเคราะห์มีค่าสัมประสิทธิ์ (Factor Loading) ดังตารางที่ 4.14